



Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

4555 University Ave San Diego, CA 92105-USA

Phone: 619-584-7568-Fax: 619-284-9822

Website 1: ndclnh.tripod.com - Website 2: saigonline.com/ndclnh

Email: vinhngo2000@yahoo.com

LẠI MỘT MÙA HÈ

Thời gian cứ dần trôi. Và cuộc sống mỗi chúng ta cứ cuốn lẩn theo dòng đời, rồi lần lượt rơi rụng như những chiếc lá vàng. Bản tin tháng 8 đến với quý vị mang nỗi ngậm ngùi thương tiếc một vị Thầy khả kính vừa từ biệt nhân gian: Thầy Lê Trọng Thủy. Biết Thầy mang trọng bệnh đã khá lâu và qua nguồn tin của những Thầy Cô bạn bè về Mỹ Tho ghé thăm kể lại, Thầy đã bị bệnh cướp đi phong độ cũ nên mọi hy vọng Thầy bình phục rất là mong manh, chúng ta đã chỉ biết nguyện cầu. Bây giờ thì Thầy đã ra đi, những bạn đồng nghiệp xưa của Thầy cùng một số môn sinh Thầy đào tạo bồi hồi viết lên những cảm xúc kể lại những kỷ niệm đã có cùng Thầy. Bản tin này gói ghém những ân tình nồng nàn đó, gọi là mỗi người thấp một nén hương lòng, tiếc thương và cầu nguyện cho hương linh Thầy sớm được thong dong cõi đời bên kia.

Đồng thời khi viết những dòng này thì chúng ta mang thêm hai nỗi đau. Thứ nhất là vụ khủng bố bên Anh Quốc, bom nổ ở các trạm xe bus, subway, gây tử vong và thương tích cho những hành khách vô tội. Thảm cảnh giữa người và người luôn luôn gây đau thương pha lẫn tức tối. Thà là thiên tai như nỗi đau thứ hai chúng tôi muốn đề cập đến, trận hurricane mang tên Dennis vừa tàn quét gây chết chóc bên Cuba và tấn công các vùng ven biển phía Đông Nam nước Mỹ (7/2005). Đó là những mong manh của kiếp người có lẽ chúng ta không khỏi thở dài và muốn buông trôi. Nhưng thực tế thì rất khó khi mình phải tiếp tục đi tới con đường mình đã chọn, như ngày xưa cụ Nguyễn Du có câu nhẩn nhừ, “Đã mang lấy nghiệp vào thân”...

Nên thực tế trước mắt chúng tôi bây giờ là tiếp tục điều hành Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu-Lê Ngọc Hân như một nghiệp dĩ (mà là một loại nghiệp dĩ mang tính chất thú vị). Đặc san 2005, đang hình thành và chúng tôi, trong BT này, được giới thiệu một đôi vai mới để vác chiếc ngà voi thầy Trần Quang Minh trao lại. Đó là anh Ngô Ngọc Vinh. Trong một buổi tiệc thân mật tổ chức ngày 5 tháng 6 vừa qua tại Great Wall Buffet có sự tham dự của trên 40 hội viên với mục đích bầu lại Ban Chấp Hành, anh Vinh đã chính thức trở thành Tân Hội Trưởng khi được toàn thể hội viên có mặt bỏ phiếu thuận trăm phần trăm.

Ước mong rằng với sự góp sức của tất cả chúng ta từ khắp các nơi, con thuyền anh Vinh lèo lái vẫn xuôi chèo mát mái như thời Thầy Minh làm “ông lái đò”, đem chút

niềm vui đến từng người với những BT định kỳ mỗi 3 tháng và Đặc San ấn hành hàng năm để tất cả có tin tức của nhau cũng như có dịp sống lại thời đi học, có thể thoảng ngậm ngùi khi hồi tưởng, nhưng ai cũng nhận thấy cuộc đời lưu lạc còn có chút ý nghĩa nào đó...

Hiện tại chúng tôi đang nỗ lực góp sức cùng nhau hình thành đĩa con tinh thần thứ 6 của Hội: Đặc San 2005. Một số bài vở của các cây viết từ khắp nơi đã gửi về đang được các Thầy Cô cố vấn và anh chị em trong BCH đánh máy, layout chuẩn bị đem đến nhà in (vất vả nhất vẫn là anh Tân Hội Trưởng). Quý vị đọc BT này cũng kịp lúc sửa soạn đi gặp lại nhau **ngày Đại hội 28 tháng 8** để kỷ niệm 48 năm thành lập trường Nữ Trung học Lê Ngọc Hân và cũng để đón mừng quyển ĐS vừa nên hình nên vóc. Ban tổ chức tha thiết được gặp thật đông quý Thầy Cô, anh chị cựu học sinh của hai trường và bạn bè thân hữu.

Sau khi góp ý, anh Hội Trưởng quyết định thay đổi địa điểm họp mặt cho ngày hội ngộ năm nay mang một sinh khí mới lạ hơn các năm trước, với đặc biệt:

-Thức ăn nhẹ miễn phí

-Văn nghệ : Được chuẩn bị chu đáo gồm các giọng hát chuyên nghiệp và của các CHS .

-Xổ số để gây quỹ cho Hội (giúp học bổng cho học sinh nghèo của hai trường ở quê nhà)

-Phát hành Đặc San 2005 với nhiều bài vở phong phú của các Thầy Cô và CHS từ các nước Hoa Kỳ, Úc Châu, Pháp, Canada, Đức và Việt Nam.

Và sau cùng điều cốt yếu của ngày họp mặt là chúng ta có cơ hội gặp lại nhau, kể nhau nghe bao điều đã nói từ năm ngoái năm kia mà vẫn chưa hết và sẽ chẳng bao giờ hết. Hãy đến với nhau thật đông vì đời còn có bao lâu mà hững hờ? Phải không quý vị?

Địa điểm: Phòng Hội Nhặt báo Người Việt
14771 Moran St, Westminster, CA 92683

Điện thoại liên lạc: 714-230-5365 (Vĩnh),
714-623-6843 (Nò), 714-263-5772 (Hiếu), 619-584-7568 (Trung), 714-458-0620 (Xuân Hương)

Ngày giờ: Từ 11:30AM đến 3:00PM
Ngày Chúa Nhật 28 tháng 8, 2005

Trân trọng

Thu Hương

Phan Thị Minh Hằng Atlanta, Georgia

Lê Ngọc Hân

Đệ Nhất A-5 1972

*“...Nhắm mắt cho tôi tìm một thoáng hương xưa,
cho tôi về đường cũ nên thơ, cho tôi gặp người xưa
ước mơ...”*

Sáng thứ Bảy, xa lộ 78 rộng thênh thang và dài ngút mắt. Hai dải rừng bên đường đã thấp thoáng màu xanh của lá và từng cụm hoa màu hồng rực rỡ của đám cherry vội vàng ở tháng đầu xuân. Con đường sớm mai yên vắng đến thật bất ngờ. Tiếng nhạc trong xe vang lên trong vắt. Giọng hát của Thái Thanh vút lên cao rồi vỡ nát, tan loãng mơ hồ.

Hương xưa! Thu Hương! Sao người ta lại gọi mày là Thu Hương? Sao mày vẫn số thế? Cuộc đời đã có chi không phải? Cuộc tình nào đã có ngàn vạn đắng cay? Cho dù gì đi nữa thì cái chọn lựa đó cũng quả thật đau lòng và không nhất thiết. Thúy Lan mới cho tao hay cái tin này. Mày đã dứt áo ra đi vĩnh viễn, đâu đó sau 75. Muộn nhưng cũng đủ đau lòng xé ruột. Tội mình cùng một lũ năm xưa, bạn bè thân thiết mà nay đã hai ngã chia lìa. Làm sao mà quên được, cái công trường Lê Ngọc Hân xưa cũ? Mày đó, tao đó cái đám bạn bè vẫn còn đó, chỉ có thiếu mày. Tao vẫn nhớ như mới hôm qua, cái liến láu vẫn nghệ tiểu lâm của mày. Một con người có cái nụ cười đi trước và nhanh nhẩu đến đoảng như con trai. Mày có còn nhớ? Năm đệ nhất mày cứ nài nỉ, cù rú tao tham gia làm văn nghệ mà tao đã sợ hãi vì ngượng đến chín người. Sao mình không cứ mãi là thế nhỉ? Lớn lên làm chi mà cứ lặn lội đến nỗi lòng. Tao vẫn tưởng tội mình là con gái thì bất quá cũng chẳng có đổi thay gì lớn ngoài chuyện chồng con. Vẫn ngỡ một ngày rồi sẽ gặp lại hết chúng mày, vẫn có cơ hội đùa vui như ngày cũ. Nhưng không, tội tao đã mất mày mãi mãi. Thu Hương hay Thu Hương đã không còn nữa. Sẽ chẳng còn ai làm tội tao cười đến chảy nước mắt. Sẽ chẳng có ai nhắc lại chuyện đôi giày khập khiễng năm xưa của mày. Cái con bé hát bài “Hương Xưa” hay như ca sĩ ấy giờ đã là hương xưa.

Mấy hôm nay cứ nhắm mắt lại là thấy mày. Nụ cười đó, khuôn mặt lém lỉnh đó cứ làm tao run lên bất chợt. Cứ tự hỏi hoài, sao vậy nhỉ? Cái gì đã ghé gớm đến mức độ một con người vui tính như mày phải tự chọn cái chết? Chết ắt hẳn là xong chuyện với mày, nhưng còn những người thân? Còn tội tao,

bạn mày với câu hỏi muôn đời không có hồi đáp. Có lẽ tao cũng giận mày lắm với cách chọn lựa như thế, nhưng rồi lòng cũng lắng xuống và tao lại thấy thương mày vô bờ.

Tao đã hơn ba mươi năm làm người ngoài nước (mãi mãi không phải là người nước ngoài). Chuyện đáng nhớ lục lọi, lục tới vẫn không gì hơn là những chuyện cùng với tội mày. Không gì lớn ngoài mấy trái cóc, trái ổi mà sao cứ nhớ đến da diết. Có phải tình cảm chỉ đến từ những chuyện thật giản đơn? Một con bé nhân viên của tao đã từng thủ thi “Có phải không cô? Bạn bè tốt chỉ có ở Việt Nam, ở đây thật tình mình không có bạn” Tao không nghĩ thế, nhưng cũng phải chấp nhận như thế. Nơi đây người quen mới không thiếu nhưng suy lui, tính tới gọi là bạn thì chẳng có ai thân thiết hơn tội mày. Đời sống cao cấp và nền văn minh kỹ thuật đã mài mòn đi cái tình cảm thật thà, trong sáng của con người?

Bây giờ đã là mùa xuân. Ở Mỹ mùa xuân rực rỡ đẹp như tranh. Nắng thật trong và hoa cỏ đủ loại. Mỗi năm mỗi về, nhưng cái mùa xuân của đời người hình như đã lùi xa, hồ dễ đã mấy mươi năm. Những mùa xuân xưa cũ, mùa xuân của tội mình chào ôi! hồn nhiên, thơ dại, đến mềm lòng.

Hôm rồi, Hoa Tiên về Việt Nam, trở lại Mỹ cứ tíu tít những chuyện của chúng mày. Chuyện của mấy anh bên Nguyễn Đình Chiểu ngày xưa dưới mấy gốc cây me, anh này của mày, anh kia của nó. Chuyện cô tiểu thư Phương Mai tuổi đời đã năm chục bố nhưng vẫn còn ông ẹo, kiêu cách như ngày nào. Mấy bịch kẹo chuối tự tay Thúy Lan làm ra gửi qua cho Minh Hằng. Chuyện Kim Lang nhiệt tình tất tả, tới lui, lo cho bạn như lo chuyện của chính mình... Ôi! bạn bè, khoảng cách của thời gian và không gian hình như không bao giờ hiện hữu. Thật tình tao nhớ chúng mày muốn khóc.

Nhớ chi lạ, bờ sông có giòng nước đục ngầu phù sa trôi về biển lớn. Vườn hoa Lạc Hồng, mùa hạ đỏ, phượng thắm trên những lối đi. Tô hủ tíu Mỹ Tho, ly chè bánh lọt... Thèm nghe chi lạ, cái giọng cười tinh nghịch rộn ràng trước cổng trường, giờ ra chơi ngày nọ. Phấn trắng, bảng đen, con đường cũ, gốc me già, những tà áo trắng năm xưa của Lê Ngọc Hân vẫn thế, còn đó chỉ có thiếu mày, Thu Hương!

Sao lại như thế nhỉ?

Tội tình chi?

(Viết để nhớ mày. Những giòng chữ này thay cho những nén hương Minh Hằng chưa có dịp đặt lên mộ Thu Hương).

THƯỜNG VỀ THẦY LÊ TRỌNG THỦY

**“Đi hay ở , nụ cười bạn vẫn ghi tâm bằng hữu
Ở hay đi , ánh mắt Thầy luôn tạc dạ môn sinh”**
Nguyễn Hạnh NTP , Mỹ Tho.

Lê Trọng Thủy cùng với một số giáo sư khác trải suốt thời gian từ 1955-1975 đã từng là những tên tuổi góp phần vào danh tiếng rạng rỡ của trường Trung học Nguyễn Đình Chiểu , Mỹ Tho

Lê Trọng Thủy đã vào nghề dạy học như một nghệ sỹ đi vào bộ môn nghệ thuật hơn là một nhà giáo thông thường, càng không phải là một công chức mưu cầu lương bổng . Môn Toán mà Lê Trọng Thủy dạy quả là một môn Kịch nghệ, không chỉ với những con số vô hồn mà là những màn kịch có đầy hi, nộ, ái , ố mà Thầy và trò là những diễn viên nhập vai diễn xuất đến hồi kết cuộc hay nói đúng ra để tìm ra đáp số.

Năm 1975, Lê Trọng Thủy không được tiếp tục dạy nhưng Thầy vẫn được một số đồng học sinh đến xin học. Vô hình chung nghề đã mất nhưng nghiệp vẫn còn mang .

Lê Trọng Thủy bước vào đời với một nụ cười trẻ thơ hồn nhiên, trong trắng và dường như nụ cười đó vẫn mãi với Lê Trọng Thủy trong suốt chiều dài cuộc đời không ít thăng trầm vui khổ. Nụ cười thánh thiện đó, tác giả bài này còn ghi được trên đôi môi đã tái cùng với chiếc răng khênh “ngổ nghich” ở Lê Trọng Thủy chỉ vài ngày trước khi Lê Trọng Thủy ra đi . Cùng với nụ cười “ không tắt” ,Lê Trọng Thủy còn có đôi mắt mà trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng toát lên một cách chân thành , không che dấu những giận , hờn, thương , ghét, vui, buồn ...

Tất cả... rồi thôi! Trong sâu thẳm của lòng, Lê Trọng Thủy vẫn là Lê Trọng Thủy yêu đời, lạc quan, vô tư đến trong trắng như một trẻ thơ.

[Bằng hữu và học trò].



Di ảnh Thầy Lê Trọng Thủy cùng hai câu đối của Thầy Tấn Văn Công



Từ trái qua phải : Quý Thầy Đỗ Trung Ruyện, Đoàn Duy Tường, Trần Văn Huệ, Nguyễn Văn Hoàng, Tấn Văn Công, Nguyễn Văn Vinh, Lê Kim Hải, Lê Chí Nhơn, Tăng Phi Vành.



Hội CHS Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân tại Hoa Kỳ gửi vòng hoa phúng điếu.

Tiểu Thương Lê Trọng Thủy

Lê Phú Thứ

(Giáo sư Lê Trọng Thủy đã lâm trọng bệnh một thời gian lâu rồi nhưng hung tin Thủy qua đời đã làm nhiều người trong chúng ta bàng hoàng, xúc động).

Tôi chủ nhật 15-05-2005, 12 giờ khuya, điện thoại nhà tôi reo. Tôi lo sợ vì khuya như vậy mà có người gọi thì chắc chắn tin dữ chứ không thể tin lành được. Đúng như vậy. Từ Việt Nam, giáo sư Lê Kim Hải và Đỗ Trung Ruyện phone cho tôi, "Thứ ơi! tụi tao báo mày một tin buồn. Lê Trọng Thủy vừa qua đời, 5g chiều hôm nay." Thường lệ thì khi tiếp chuyện với bạn bè, nhứt là hai bạn này, tôi nói chuyện nhiều lắm, nhưng lần này, nghe đến đây, tôi xin phép hai bạn tôi... ngưng nói vì tôi xúc động quá, nói không ra lời.

Ruyện nói tiếp: mày cho các đồng nghiệp của tụi mình và các cựu học sinh của Thăng Long để mỗi người thắp một cây nhang cầu nguyện cho hương linh của Thủy."

Lễ támm liệm cho Thủy được cử hành lúc 8g sáng ngày thứ hai 16-05-05 tại MyTho, quán tại nhà tới ngày thứ tư thì động quan, đưa Thủy về chôn cất tại Bến Tre.

Tôi đã phone về Saigon cho các em cựu học sinh MyTho hay tin buồn này. Các em rất đau buồn và tổ chức ngay một đoàn về cúng lạy Thầy Thủy, trong tinh thần tôn sư trọng đạo rất đáng kính phục.

Thôi, yên nghỉ nghe Thủy, từ đây bệnh hoạn không còn hành xác mày nữa. Chúc mày an lành trong cõi vĩnh hằng.

Bây giờ, tao nói chuyện với mày nè! Cách đây mấy tháng Trần Quang Minh có về gặp mày ở MyTho. Trờ qua đây, Minh có nói chuyện với tao và cho biết, trong bọn mình, chắc "Thằng Thủy đi trước" Sau đó, tao có gọi về nói chuyện với mày, mày còn rất lạc quan nói lớn trong điện thoại: "Anh không chết đâu...em." Mày với tao cùng cười lớn. rồi thằng Hải qua Mỹ, ghé nhà thăm tao, có đưa cho tao coi mấy tấm hình của mày chụp chung với Ruyện và Minh. Nhìn hình mày, tao bỗng rụng rời vì mày đã biến dạng, còn đâu nữa hình ảnh của Thầy Thủy đẹp trai ngày trước, với nụ cười thật có duyên luôn nở trên môi. Bà xã tao thường nói: "Trong số bạn bè của Anh, Anh Thủy là đẹp trai nhất và có nụ cười duyên dáng Việt Nam." Lễ dĩ nhiên mày chỉ thua thằng

Kiều, trắng trẻo như Tây và thẳng Tôn Thất Trung Nghĩa về vóc dáng bề vệ oai nghi của nó.

Nhắc tới kỷ niệm, không biết nói tới chừng nào cho hết. Chỉ nhắc sơ những lưu niệm tụi mình đi chung với học trò bán công của mày bằng hai chiếc xe đồ A Đông... cũng đủ làm tao nhớ và thương mày quá trời. Chuyến đi Vũng Tàu, thằng Thủy vất vả trăm bề lo cho mấy nhỏ, từ chỗ ở cho tới vấn đề ăn uống, mày rất rất cực nhưng lúc nào cũng nở nụ cười. Chuyến đi Nha Trang, Đại Lãnh càng vất vả hơn nhưng mày vẫn tạo được niềm vui sướng hạnh phúc cho mọi người trong đoàn.

Rồi chuyến đi Đà Lạt, với hơn 100 người, mày cũng chu toàn lo lắng cho mọi người, không chút than vãn. Mày đã sống vì mọi người. Do đó ai cũng thật sự thương yêu mày.

Một kỷ niệm gần đây của tụi mình là cách đây mấy năm, lúc nào tao về MyTho, ghé nhà thăm mày và mời mày lên xe, chở đi một vòng, ăn hủ tiếu ở trước nhà Sâu Công. Trên xe có mấy đứa NĐC và mấy cô nàng cựu LNH. Sau đó, tụi tao đưa mày về nhà, ra đi chơi tới chiều mới về. Rồi tụi mình ăn tối ở một nhà hàng trước giếng nước, có Huệ, Hải, Ruyện, Đạt, mày, tao và mấy đứa cựu học sinh của tụi mình. Mày hỏi tao "hỏi trưa tới giờ tụi bây đi đâu?" Tao nói đi xem cầu Mỹ Thuận, vừa mới khánh thành. Mày quay qua chửi tao: "Thầy trò tụi mày xấu quá, đi xem cầu Mỹ Thuận mà không rủ tao."-- Bây giờ, làm sao chở mày đi xem cầu Mỹ Thuận do Úc viện trợ xây cất đây, Thủy!! Tao thiếu mày món nợ này mà không biết chừng nào trả được...

Thủy ơi! Mày là người được mọi người yêu mến! Tên tuổi mày được nhắc đến nhiều nhất trong số các giáo sư đồng lứa, đồng trang lứa và đồng thời của tụi mình.

Đối với bạn bè, tao chưa nghe ai than phiền hay giận hờn về cách sống và cách xử sự của mày. Ngược lại, mày cũng chưa bao giờ giận hờn hay đòi xử không tốt với bạn bè. Với tư cách đạo đức, điềm đạm và trầm tĩnh của mày, mày đã gieo vào lòng bạn bè một nỗi thương mến sâu xa. Cho nên người thường nói: ai mà người ta thương thường hay chết sớm và ai mà người ta ghét thường hay sống lâu là như vậy.

Đối với học trò, tao chưa nghe một chữ nào không thương yêu Thầy Thủy. Các em một lòng tôn kính thầy, nghe lời mày triệt để, từ trong trường học cho đến trường đời...



Vòng hoa của Thầy Lê Phú Thứ mang dòng chữ: **"Tao thương mày lắm, Thủy ơi"**

Thôi nhe Thủy, mày yên giấc và yên bình.
Lần lượt tụi tao cũng sẽ gặp mày, mày vui vẻ
nói tiếp tình bằng hữu thiêng liêng với Thế
Viên, Kiến, Tôn Thất Trung Nghĩa, Trần Đức
Nhân, Dương Văn Nhi, Hà Xuân Châu...

Tụi tao thương nhớ mày thật nhiều.
Tạm biệt.

Tưởng Niệm Người Xưa

Viết cho Cựu Giáo sư Nguyễn Đình Chiểu,
Thầy Bùi Ngọc Quang

Nhớ ngày nào được học Pháp Văn với Thầy vào năm 1975-1976, tại Trường Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho. Hôm nay tôi đang định cư tại Pháp, nhớ những lời giảng dạy của Thầy rất là quý, giọng đọc tiếng Pháp của Thầy rất là hay, nhớ lại những lúc đối thoại với Thầy bằng tiếng Pháp qua những cuốn Cours de langue, rất là hay và tràn đầy kỷ niệm. Thầy rất là tận tình, người hiền hậu, không lời nào làm phiền đến học trò.

Ở Pháp cũng lâu, về Việt Nam thăm lại quê hương. Ghé lại Mỹ Tho, nhưng không biết Thầy ở đâu. Nay tình cờ biết được Website NDCLNH, nên biết là Thầy đã qua đời.

Thành thật chia buồn cùng gia đình Thầy.
Một Cựu học sinh NDC, lớp 12C.

TIN BUỒN

Chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân:

Giáo Sư **LÊ TRỌNG THỦY** qua đời vào ngày 14-5-2005 tại Mỹ Tho, Việt Nam. Thầy Lê Trọng Thủy là một trong những Giáo Sư môn Toán của nhiều thế hệ học sinh tại Mỹ Tho từ trước những năm 1975.

Anh **NGUYỄN VĂN ĐÔNG**, Cựu Học Sinh Trường Nguyễn Đình Chiểu (từ năm 65-71) đã từ trần vào ngày 28 tháng 5 năm 2005 tại Saratoga, California.

Anh **TRẦN THIÊN TOÀN**, là thứ nam của CHS Trần Bá Di đã đột ngột qua đời vào ngày 21 tháng 6 2005 tại Florida, Hoa Kỳ

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng gia đình người quá cố và nguyện cầu linh hồn

Thầy Lê Trọng Thủy, các Anh Nguyễn Văn Đông và Trần Thiên Toàn được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.



Sự hình thành Hội ái hữu Nguyễn Đình Chiểu - Lê Ngọc Hân Toronto

Phóng sự của Nguyễn Trần

Toronto là thành phố lớn nhất Canada và thứ tư của Bắc Mỹ (chỉ sau có New York, Los Angeles và Chicago) . Do đó các cộng đồng thiểu số ở đây như cộng đồng Việt Nam trong đó gồm cả thành phần các cựu giáo sư và học sinh NDC- LNH cũng thuộc loại đông đảo nhất nước. Thế nhưng cho tới nay, hội ái hữu NDC-LNH Toronto vẫn chưa được thành lập mặc dù trước đây có một số anh chị đã nhiệt tình đi tiên phong vận động. Có lẽ vì thành phố quá lớn và nhất là do sự tất bật rộn ràng trong đời sống hàng ngày đã khiến anh chị em nơi đây quá mệt mỏi để tìm đến với nhau. Đó là niềm ưu tư của một số người đã từng xuất thân từ một ngôi trường được thành lập đầu tiên tại miền Nam từ năm 1879 , một ngôi trường đã đào tạo không biết bao nhiêu tinh hoa đất nước từ cấp lãnh đạo quốc gia như Tổng Thống, Thủ Tướng, Tổng Bộ Trưởng cho đến các tướng lãnh, chuyên viên lỗi lạc.

Để san sẻ những khó khăn trở trở đó, nhiều lần và mới đây anh chị hội ái hữu cựu học sinh NDC-LNH đã xuống Toronto trong 2 ngày 9 và 10 tháng 7 năm 2005 để thăm viếng anh chị em đồng môn Toronto cũng như xúc tiến việc thành lập hội NDC-LNH Toronto.

Phái đoàn gồm có các anh chị:

- Võ Bá Thiện : Hội Trường
- Trần Văn Tấn : Phó Chủ Tịch Nội Vụ
- Lê Tấn Lộc : Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ
- Nguyễn Trung Hiếu : Tổng Thư Ký

đã được một số anh chị em đồng môn Toronto đón tiếp tại nhà hàng Emperor's Buffet Mississauga lúc 11:00 giờ sáng ngày chúa nhật 10 tháng 7

Vì có một số anh chị em địa phương bận rộn với những plan mùa Hè nên nhân số địa phương tham dự buổi tiếp bạn đường xa có 12 người nhưng với nhiệt tình và quyết tâm kết hợp thành một hội dù biết rằng bước đầu sẽ có rất nhiều khó khăn.

Phải ! Vạn sự khởi đầu nan như lời anh Thiện, hội trường Montreal nói nhưng anh tin tưởng rằng với tinh thần thiện chí sẵn có của đồng môn Toronto cộng với phương thức kết hợp mới giữa 2 hội , hội Toronto sẽ được hình thành trong điều kiện thuận lợi.

Phương thức kết hợp mới như anh Hiếu (TTK Montreal) trình bày là trong bước đầu còn trở ngại bờ ngõ , hội Toronto sẽ sinh hoạt chung với hội Montreal và có cùng một danh xưng là hội ái hữu NDC-LNH Canada do anh Thiện làm hội trưởng để dễ dàng hỗ trợ cho hội Toronto. Riêng Toronto cũng có tổ chức nhân sự riêng để điều hành sinh hoạt . Về thành phần này, tất cả các anh chị em trong buổi họp mặt đồng thanh đề nghị là:

Chị Phan Ngọc Hoa :Phó Chủ Tịch Nội Vụ
kiêm thủ quỹ

Anh Võ Bá Thuận: Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ
Anh Nguyễn Tấn Phát Tổng Thư Ký

Vì bước đầu còn phôi thai, nên thành phần hơi thu hẹp, sau này tùy theo điều kiện phát triển cho phép, chúng ta sẽ mở rộng hơn. Về phương thức điều hành, hai hội vẫn liên lạc trao đổi tin tức thường xuyên còn sinh hoạt thì tùy hoàn cảnh sinh thái từng địa phương. Riêng Bản Tin định kỳ sẽ do 2 nơi cùng viết và Montreal có trách nhiệm trình bày ấn loát xong rồi mỗi nơi tự phân phối cho hội viên địa phương mình.

Kể tiếp anh Lê Tấn Lộc nhấn mạnh đến những phương thức căn bản cho sinh hoạt của một hội đoàn là tờ báo và văn nghệ ngoài những buổi họp mặt thường lệ và những giao tiếp trong quan hôn tang tế. Riêng về phần văn nghệ thì đến ngày 15 tháng 10 sắp tới, Hội sẽ tổ chức buổi trình diễn văn nghệ cho đại gia đình NDC-LNH Montreal, Toronto. Anh hi vọng quý anh chị em Toronto lên tham dự thật đông vì kể từ hôm nay chúng ta đã đứng dưới một màu cờ rồi, anh cũng kêu gọi Toronto đóng góp ít nhất là 3 tiết mục của chương trình. Riêng phần người viết, tôi xin tự nguyện góp một tiết mục rồi đó. Còn lại mong các anh chị em Toronto tiếp tay cho.

Trong phần đáp từ anh Nguyễn Tấn Phát bày tỏ là với “tâm tình của một cựu học sinh NDC”, anh không nề hà khó khăn nhọc nhằn đem hết nhiệt tình thiện chí để mong sao một hội NDC-LNH được hình thành tại Toronto như một mái nhà của tình thương để những người có cùng một mẫu số chung ngày xưa có cơ hội hàn huyên chia sẻ những kỷ niệm vui buồn một thời hoa mộng. Người ta bảo rằng: “ tuổi trẻ sống với tương lai, tuổi già tìm về dĩ vãng”.Đây chính là lúc mà chúng ta tìm về những ngày xưa thân ái . Vấn đề chính là sự góp sức tiếp tay của quý Thầy Cô, các anh chị em đồng môn để cho Hội nhà dù sinh sau đẻ muộn vẫn có cơ hội phát triển và chen

vai thích cánh cùng các hội bạn làm nổi bật nét đa văn hóa trên đất nước Canada và nhất là có một điểm tựa tinh thần cho chúng ta khi bước vào bóng hoàng hôn của cuộc đời.

Để chúng tôi quyết tâm kết hợp thành một hội đoàn quy cũ, toàn thể anh chị em Toronto có mặt trong buổi tiếp tân đã sốt sắng đóng ngay tiền niên liễm trong một khí thế bừng bừng sôi động.

Đây là một bước đầu vô cùng khích lệ và vô cùng ước mong quý Thầy Cô và các anh chị em đồng môn đã không thể tham dự cuộc họp mặt này xin vì “MỘT CHÚT TÌNH VỚI TRƯỜNG XƯA BẠN CŨ” mà tận tình hỗ trợ tham gia để Hội chúng ta được vượt qua những khó khăn ban đầu và càng ngày càng phát triển. Xin chân thành cảm ơn quý Thầy Cô và các bạn.

Với sự hình thành của Hội Ái Hữu NDC-LNH Toronto dù trong chậm trễ nhưng tôi nghe bằng bạc đầu đó ngạt ngào hương sắc của một cánh hoa chiều nở muộn.

Sau những giờ phút tâm tình thoải mái để đưa nhau về vùng trời quá khứ vẫn tiềm ẩn trong mỗi con người, buổi họp mặt kết thúc vào lúc 14:30 giờ cùng ngày trong niềm tin tưởng vào sự lớn mạnh của hội ái hữu NDC-LNH Canada.

Mississauga July, 10, 2005

Viết trong nỗi cảm xúc rạt rào

Nguyễn Trần

Nhân dịp này, Hội AH CHS NDC & LNH tại Hoa Kỳ, xin chúc mừng Hội NDC-LNH Toronto. Với tâm huyết của các Anh Chị trong Ban Chấp Hành, chúng tôi xin cầu chúc Hội sẽ thật lớn mạnh và là nhịp cầu liên lạc hữu hiệu giữa các Thầy Cô, cũng như các CHS Nguyễn Đình Chiểu & Lê Ngọc Hân tại Toronto, Canada.

Hề Nhớ

Nguyễn Tấn Hưng

Xa em độ vắng tiếng ve
Không thời gian đó ai dè là đây
Phượng xin em thăm hè này
Cho anh gửi nhớ vui đầy tiếng thơ
Mây xanh lơ, gió lảnh lơ
Ve than thở gọi nhện chờ mối ai
Tình xưa nghĩa cũ còn dài
Thương em thấy cảnh nhớ hoài ngàn năm

Hình Ảnh Sinh Hoạt



Trong tháng 4/2005, Thầy Cô Hồ Văn Tú và Phạm Thị Cúc từ Úc Châu ghé vùng Nam California. Dịp này, quý Thầy Cô và CHS NDC & LNH tại đây đã đón tiếp và chụp hình lưu niệm.



Nhân dịp đến thăm viếng Houston, Texas vào cuối tháng 5/2005, Thầy Phan Chùng Thanh đã được một số các CHS NDC & LNH tại đây tiếp đón và mời dùng cơm thân mật. Trong buổi gặp gỡ này, các CHS đã trao tặng Thầy Thanh một tấm plaque bày tỏ lòng biết ơn về những năm tận tụy giảng dạy của Thầy.



Các Cựu Nữ sinh Lê Ngọc Hân từ nhiều nơi về gặp nhau tại vùng Little Saigon, Nam California.

Thơ Mời Hợp Mặt

Để đánh dấu 126 năm ngày thành lập Trường Nguyễn Đình Chiểu và 48 năm ngày Trường Lê Ngọc Hân chính thức ra đời, đồng thời cũng là dịp ra mắt Ban Chấp Hành mới của nhiệm kỳ 2005-2007. Chúng tôi trân trọng kính mời quý Thầy Cô và các Anh Chị cùng thân hữu tham dự ngày họp mặt được tổ chức tại:

Phòng Hội Nhựt báo Người Việt,

14771 Moran St, Westminter, CA 92683

Ngày giờ: Từ 11:30AM đến 3:00PM

Ngày Chúa Nhựt 28 tháng 8, 2005

Điện thoại liên lạc: 714-230-5365 (Vĩnh),
714-623-6843 (Nở), 714-263-5772 (Hiếu),
619-584-7568 (Trung),
714-458-0620 (Xuân Hương)

**Buổi họp mặt hoàn toàn miễn phí,
có tiếp tân thức ăn nhẹ.**

Chương trình văn nghệ thật phong phú, gồm ca sĩ chuyên nghiệp, các CHS và thân hữu.

Trong dịp này, Đặc san 2005 cũng được phát hành, gồm nhiều bài viết có giá trị của quý Thầy Cô, CHS và thân hữu ở nhiều nước trên thế giới như Hoa Kỳ, Canada, Úc Châu, Đức quốc, Pháp và Việt Nam.

Xin quý vị xem đây là Thơ Mời chính thức và cùng nhau tham dự thật đông để vòng tay thân ái của các CHS ngày thêm rộng mở

. Trân trọng.



Quỹ Sinh Hoạt

Hội nhận được niên liễm hoặc tiền ủng hộ quỹ sinh hoạt của Thầy Cô và Anh Chị học sinh sau đây.

Thành thật cảm ơn quý vị và các bạn.

Từ California

Một cựu nữ sinh LNH (San Diego)	\$100
Châu Văn Đễ (Hoàng Châu)(Anaheim)	20
Phạm Tấn Sĩ (West Corina)	20
Lâm Văn Mỹ (Torrance)	20
La Thanh Danh (El Monte)	20
Võ Quang Nhậm (F. Valley)	20
Ngô Minh Thảo (Westminster)	40
Đặng Kim Thu (Gardena)	70
GS Nguyễn Thanh Liêm (Garden Grove)	50
Nguyễn Minh Nguyệt (Brea)	20
Nguyễn Văn Lộc (Westminster)	20
Nguyễn t Rết (Westminster)	20

Từ các nơi khác

Đặng Minh Hằng (Georgia)	\$100
Trần Hữu Trát (New York)	100
Nguyễn Thị Tâm (Texas)	50
Mai T. Bích Ngọc (Texas)	20
Khâu Văn Tĩnh (Virginia)	40
Thầy Phạm Nguyên Chu (Texas)	50
Cô Diệu Thông (Australia)	50
Nguyễn Văn Cửa (Georgia)	50
Nguyễn Văn Ba (Virginia)	20
Trần Tuấn Khải (France)	100
Chung Bích Liên (OR)	20
Trần T. Đỗ Lý (Texas)	30
Lê Kim Loan (Virginia)	50
Lê Văn Trí (MO)	20
Tiêu Ngọc Minh (OK)	30

Quảng cáo cho ĐS 2005

Đông Phương Tofu	100
Nguyễn Minh Nguyệt (NY Life Insurance)	50
Đặng Đông Nghi Law Office OR	100

Báo cáo của Thủ Quỹ

Tồn Quỹ Tháng 5, 2005	\$6752
**Thu (niên liễm, ủng hộ, quảng cáo)	\$1400
**Chi (bản tin 36, giúp đỡ, tang chế, bầu cử)	\$1146
Tồn quỹ tháng 8, 2005	\$7006

Ban Biên Tập ĐS 2005 đã nhận được nhiều đóng góp bài vở nhưng chúng tôi rất tiếc phải để dành một số bài lại cho ĐS 2006 vì số trang có hạn. Và cũng xin tiếp tục mục Thư Tình Nghĩa trong BT 38. Thành thật cáo lỗi.